

רבי ישמעאל בר אלישע שהיה כהן, אמר כי היה והוא כהן גברא "ראשית הגז" מגיזת צאנו.

אמר ליה: מהויכא את?

אמר ליה: מדורך פלאן. מקום פלוני.

אמר ליה: וכי מוחתם להכאה, ממש, מקום עירך ועד לכאנ, לא הוות כהן למייתבא ליה, לא היה לך כהן אחר ליתן לו את ראיית הגז עד שטרחת לבוא אליו וליתן לי אותו?

אמר ליה: דינא איות לי אצלך, ואמיינא, ואמרתי לעצמי, אנגב אורחאי, אנגב בואי אליך לדין, אמרתי ליה למך, אביאנו לאדונינו.

אמר ליה: פסילנא לך לדינא! ולא קיבל מיניה.

אותיב ליה זוגא דרבנן וקדיניין ליה.

בחדי דקזיל ואתי, אמר: אי בעי אדם זה לזכות בדין, טעין הבי, ואי בעי — טעין הבי.

אמר: תיפח נפשם של מקבליו שוחרד! ומה אני, שלא נטلت ממוני את ראיית הגז, וגם אם נטلت, הרי שלי נטلت, ובכל זאת אני חשוב כך, למצוא לו טענות שיכול לזכות עמן בדין.

מ侃לי שוחרד — על אחת כמה וכמה.

רב ענן אמרתי ליה והוא גברא בנטא כל דגילדני דבר גiley, מין דגים קטנים.

אמר ליה: מא依 שנא, מה השטנה הפעם, שהקדמת להביא האידנא, עתה, ביום חמישי במקום בעבר שבת?

אמר ליה: דינא אית לי, יש לי לבוא ולדון עם בעל דין לפניך היום, ואמינא, אגב אויחדי שאני בא לפניך לדין, אית לי למך.

לא קביל רבי ישמעאל ברבי יוסי מיניה.

ולא עוד, אלא אמר ליה: פסילנא לך לדינא. אותיב זוגא דרבנן, הושיב זוג תלמידי חכמים במקומו, וקידינין ליה.

בחדי דקזיל ואתי, בשעה שהיא הולך וباء רבוי ישמעאל ברבי יוסי, היה מחשב כיצד יכול אריסו לזכות בדין, ואמר לבבו: אי בעי, טעין הבי. ואי בעי — טעין הבי. אם רוצחה הוא לטעון יכול הוא לטעון כך, ואם רוצחה הוא לטעון אחרת, יכול הוא לטעון כך.

אמר רבוי ישמעאל ברבי יוסי, כשהנכח לדעת כמה הוא מהפך בלבו את טענותיו של אריסו כדי שיוכל לזכות בדין —

תיפח נפשם של מקבליו שוחרד!

ומה אני, שלא נטلت שוחרד, ואם נטلت מהפירות שהביא לי אריסי גם לא היה זה נטילת ממון מהנדון, שהרי פירוטי שלי נטلت — ובכל זאת כך אני חשוב בזכותו של הא里斯 בגל שהקדמים להביא את הפירות ביום אחד.

מ侃לי שוחרד — על אחת כמה וכמה.